

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti **H., T.** a **J.**, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Liptovský Mikuláš, deti rodičov, matky **M. H.**, zastúpenej Kubicová, Benkóczki, Baláž – advokáti, s.r.o., Záhradnícka 68, Bratislava a otca, **T. X.**, bytom XY, zastúpeného JUDr. Ivetou Kalinovou, advokátkou v Bratislave, za účasti Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže, Bratislava, Špitálska 6 a za účasti Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, **o nariadenie návratu maloletých detí do N. podľa Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí**, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 6 P 18/2011, o dovolaní matky maloletých detí proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 20. februára 2012, sp.zn. 5 CoP 2/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline (opravným) uznesením z 20. februára 2012 č.k. 5 CoP 2/2012 opravil výrok uznesenia Krajského súdu v Žiline z 8. februára 2012 sp.zn. 5 CoP 2/2012 tak, že výrok uznesenia správne znie : „Krajský súd konanie o odvolaní Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš zastavuje. O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa. Krajský súd výrok uznesenia „Odvolanie otca maloletých detí odmieta“ vypúšťa s tým, že bude konať o odvolaní otca maloletých detí proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6P/18/2011-70 zo dňa 21. novembra 2011“. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že po rozhodnutí v predmetnej veci uznesením odvolací súd z obsahu spisu zistil, že pri vyhotovovaní uznesenia z 8. februára 2012 sp.zn. 5 CoP 2/2012 (č.l. 118), ktorým zastavil

konanie o odvolaní Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, odvolanie otca maloletých detí odmietol s tým, že o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa, došlo k zrejmej nesprávnosti vo výroku dotknutého uznesenia, ktorá spočíva v skutočnosti, že uznesenie súdu prvého stupňa bolo vyhlásené dňa 21. novembra 2011, pričom na doručenke, ktorá preukazuje prevzatie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš z 21. novembra 2011 č.k. 6 P 18/2011-70 právnou zástupkyňou otca maloletých detí JUDr. Ivetou Kalinovou je uvedený dátum 18. november 2011 a takýto dátum prevzatia uznesenia prvostupňového súdu právnou zástupkyňou otca maloletých detí je uvedený aj na predkladacej správe. Odvolací súd mal tak za to, že vyššie uvedené pochybenie má charakter zrejmej nesprávnosti, ktorú bolo potrebné postupom v zmysle § 164 O.s.p. opraviť vydaním opravného uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie matka maloletých detí a navrhla ho v plnom rozsahu zrušiť z dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p. a podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. V dôvodoch dovolania s poukazom na ustanovenia §§ 164, 167 ods. 2 a 170 ods. 1 O.s.p. uviedla, že v danom prípade je zjavné, že odvolací súd napadnutým opravným uznesením z pôvodného rozhodnutia zo dňa 8. februára 2012 vypustil celý samostatný výrok rozhodnutia o tom, že „odvolanie otca maloletých detí sa odmieta“. Svoje pôvodné rozhodnutie odvolací súd riadne odôvodnil. Neexistuje preto v odôvodnení pôvodného rozhodnutia žiadna chyba v písaní, ani počítaní a ani iná vedomá nesprávnosť. Súd, ako je zrejmé z odôvodnenia, vychádzal z údajov uvedených na doručenke. Následné odhalenie pochybenia konštatované v odôvodnení napadnutého uznesenia nezakladalo podmienky pre postup podľa § 164 O.s.p. Vydaním napadnutého uznesenia bola v danom konaní narušená práva istota matky maloletých detí, ktorá vychádza z predpokladu, že súd je viazaný svojim vydaným rozhodnutím. Právna istota matky vychádzala tiež z toho, že za okolností, že by súd v rozpore so zákonom nevydal napadnuté opravné uznesenie, bola by vec, ktorá je predmetom konania právoplatne skončená, s výnimkou rozhodnutia o trovách konania. Dovolateľka poukázala na to, že Občiansky súdny poriadok jej ako účastníčke konania navyše nedáva inú možnosť nápravy takéhoto nezákonného konania a rozhodnutia, ktorým jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pričom v danom prípade je najmä s ohľadom na ochranu práv matky ako účastníčky konania potrebné dané zákonné ustanovenie o podmienkach prípustnosti dovolania vyhládať extenzívne.

Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš vo vyjadrení k dovolaniu poukázala na to, že s prihliadnutím na znenie ustanovenia § 164 O.s.p. v spojení so znením § 167 ods. 2 O.s.p. považuje odvolacím súdom zvolený postup za správny, a preto zákonný. Vyslovila názor, že odvolací súd spôsobil v druhej výrokovej vete ním vydaného uznesenia z 8. februára 2012 č.k. 5 CoP 2/2012-118 jeho inú zrejmu nesprávnosť, úzko súvisiacu s chybou v počítaní v intenciách úpravy § 57 O.s.p. a § 204 O.s.p. Preto navrhla dovolanie matky maloletých detí zamietnuť.

Otec maloletých detí vo vyjadrení taktiež žiadal podané dovolanie zamietnuť. Zdôraznil, že zrejmu nesprávnosťou bol dátum prevzatia prvostupňového uznesenia jeho právnou zástupkyňou vzhľadom na dátum vyhlásenia uznesenia. Zrejmu nesprávnosťou bolo napokon rozhodnutie súdu v časti uznesenia, ktorým odmietol odvolanie otca z dôvodu oneskoreného podania.

Kolízny opatrovník maloletých detí, ani Centrum pre medzinárodnoprávnú ochranu detí a mládeže sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 23 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní

(neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolanie preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal a i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovoláním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zamerával predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľka v dovolaní namietala.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade matky maloletých detí nerešpektovali niektoré z týchto práv. Vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedené tvrdenie dovolateľky, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., nemožno podľa názoru odvolacieho súdu ani pri dovolateľkou požadovanom extenzívnom výklade považovať za odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. Ak aj matka maloletých detí tvrdí, že odvolací súd nesprávne právne posúdil a vyhodnotil vzniknutú procesnú situáciu a postupoval v rozpore so zákonom, keď vydal napadnuté opravné uznesenie, na vydanie ktorého neboli splnené zákonné podmienky a predpoklady, čím, narušil právnu istotu dovolateľky, ktorá vychádzala tiež z toho, že za okolností, že by súd v rozpore so zákonom nevydal predmetné opravné uznesenie, bola by vec

(s výnimkou rozhodnutia o trovách konania) právoplatne skončená, ide o tvrdenie, ktoré (bez ohľadu na správnosť odvolacím súdom zvoleného procesného postupu) bezprostredne súvisí s právnym posúdením veci. Dôsledkom vydania dovolaním napadnutého opravného uznesenia sa totiž vec vráti do štádia odvolacieho konania, v ktorom odvolací súd prejedná odvolanie otca maloletých detí a o tomto meritórne rozhodne, pričom v rámci tohto odvolacieho konania matke maloletých detí ostávajú zachované všetky procesné práva priznané jej Občianskym súdnym poriadkom na ochranu jej práv a právom chránených záujmov, napadnutým uznesením teda nedošlo k odňatiu možnosti dovolateľke konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila aj tým, že napadnuté opravné uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vždy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovoľenie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 239 O.s.p., nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietanej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie matky maloletých detí podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. júna 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová